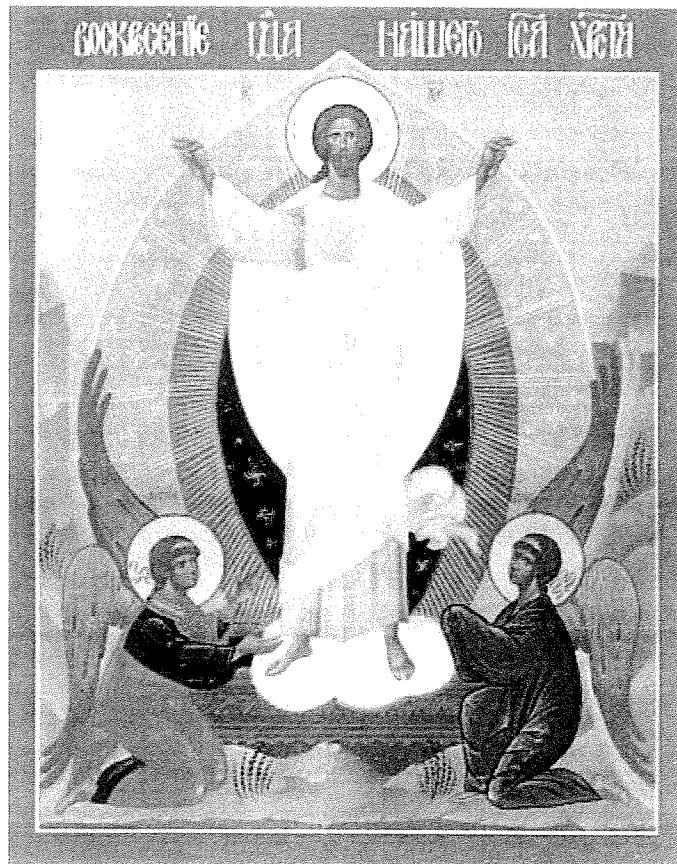

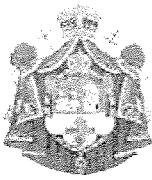
ГЛАСНИК

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА СВЕТОГ САВЕ
ST. SAVA SERBIAN ORTHODOX CHURCH
Pascha 2007

C
H
R
I
S
T
I
S
R
I
S
E
N

Х
Р
И
С
Т
О
С
В
О
С
К
Р
Е
С
Е

GLASNIK (Herald) is a publication of St. Sava Serbian Orthodox Church of Boston
41 Alewife Brook Parkway
Cambridge, MA 02140
617-876-0707

+++

St. Sava Church is a parish of the Serbian Eastern American Diocese which is under the jurisdiction of the Serbian Orthodox Patriarchate and His Holiness Patriarch Pavle in Belgrade, Serbia

+++

Protojerej Aleksandar Vlajkovic
Parish priest
Office Phone 617-876'0707
Cell Phone 781-771-2030
E-mail: Fatheraco@verizon.net

www.stsavaboston.org

NEW CHURCH BOARD

On February 4, 2007 new St. Sava Church Board was elected

Branko Glisovic, President
Steve Geracoulis, First Vice President
Alexander Jovanovic, Second Vice President
Nevena Cikojevic, Treasurer
Mara Vucinic, Financial Secretary
Lana Balach, Secretary
Nemanja Trifunovic, Secretary (Serbian)
Petar Velickovic, member at large
Brian Milosh, member at large

Auditing Board
Milica Pogorzelski,
Stevan Nedeljkovic
Predrag Kovijanic

ОСВЕЋЕЊЕ ДОМОВА-ВОДИЦЕ

Ако вас Отац Александар није обишао од Богојављења до Васкрса за водице, позовите га у току месеца априла да закажете време и дан на телефон 781'771'2030

О ВАСКРСУ 2007. ГОДИНЕ

П А В Л Е

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ

**ПРАВОСЛАВНИ АРХИЕПИСКОП ПЕЋКИ, МИТРОПОЛИТ БЕОГРАДСКО-
КАРЛОВАЧКИ И ПАТРИЈАРХ СРПСКИ, СА СВИМА АРХИЈЕРЕЈИМА СРПСКЕ
ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ, СВЕШТЕНСТВУ, МОНАШТВУ И СВИМА СИНОВИМА И
КЊЕРИМА НАШЕ СВЕТЕ ЦРКВЕ: БЛАГОДАТ, МИЛОСТ И МИР ОД БОГА ОЦА,
И ГОСПОДА НАШЕГ ИСУСА ХРИСТА, И ДУХА СВЕТОГА, УЗ РАДОСНИ
ВАСКРШЊИ ПОЗДРАВ:**

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

**ДАН ЈЕ ВАСКРСЕЊА, ПРОСВЕТИМО СЕ, ЉУДИ!
ПАСХА ГОСПОДЊА ПАСХА,
ОД СМРТИ У ЖИВОТ И СА ЗЕМЉЕ НА НЕБЕСА
ХРИСТОС НАС ПРЕВЕДЕ!**

Овим стиховима пасхалне песме, драга децо духовна, ми, верујући народ Божји, почињемо Славље над слављима, певање над певањима о Догађају над догађајима – Вакрсењу Христовом. Вакрсење, које, као и Распеће, за Јевреје беше саблазан, а за Грке безумље, ми доживљавамо и славимо као најдубље искуство наше вере и живљења. То је искуство које доживеше најпре свете жене мироносице и свети апостоли, а потом ми који вером примисмо што нам они благословено предадоше – вером која постаје сила живота.

Усхићен овом чињеницом новог живота, свети апостол и еванђелист Јован Богослов објављује хришћанима свих времена своје искуство овим речима: „...Што смо чули, што смо видели очима својима, што сагледасмо и руке наше опипаше,” јесте то да се „... Живот јави... и објављујемо вам Живот вечни”. Дан Вакрсења јесте дан Живота. Зато, радујмо се и веселимо у њему! Славимо Животодавца, Христа Богочовека!

Даном Вакрсења, драга децо духовна, почиње ново време. Ако је Велики Петак био својеврсни „страшни суд” палог човека над Самим Богом, онда дан Вакрсења јесте Дан победе љубави и доброте Божје. Догађај Вакрсења би у први дан седмице. Овим он доби свој почетак у времену и простору, као што и стварање света првим даном доби димензију постојања свега видљивог и невидљивог. Дан Вакрсења није, како би понеки хтели и желели, само духовни или песнички доживљај већ, пре свега и изнад свега, историјско-есхатолошки Догађај који је изменио историју света. „Стога, ако је ко у Христу, нова је твар: старо прође, гле, све ново постаде”, каже свети апостол Павле.

Дан Вакрсења испуњен је божанском светлошћу – светлошћу којом нас Сам Вакрсли Господ просвећује. „Дођите, узмите светлост од незалазне Светлости!” – прве су речи којима нас Црква позива на почетак слављења Вакрсења Христова. Да би неко могао истински славити Вакрсење Христово као свој искуствени доживљај, мора претходно да се просвети светлошћу Христовом. Тиха светлост незалазне Светлости јесте Сам Господ Исус Христос. Он вакрсе из

гроба као што сунце на истоку излази из мрака ноћне таме да обасја сву земљу, да је загрева и обнавља живот у њој. Просветимо се светлошћу Вакрсења, светлошћу која је из гроба заблистала. То је светлост Богочовека Христа, Који каже за Себе: „Ја сам светлост свету; ко иде за мном, неће ходити у тами него ће имати светлост живота.“ Данас и увек, преко Цркве Своје свете, Он нас позива на просвећење ума, срца и васцелог нашег бића.

Пасха Господња, Пасха! Јеврејски народ доживео је пролазак кроз Црвено море да би се спасао од грехом затрованог фараона. Како? Уз помоћ Божју. Јер, „Господ иђаше пред њима дању у стубу од облака водећи их путем, а ноћу у стубу од огња, светлећи им, да би путовали дању и ноћу“. Овај стуб од облака и светлећег огња беше управо Светлост тиха незалазне Светлости, беше Логос Божји. Прешавши Црвено море, дотадашњи робови уђоше у слободу кличући Господу: „... Славно се прослави; коња и коњаника врже у море!“ То је био Пролазак (Пасха) богоизабраног народа, тог семена авраамовске вере. А Пролазак (Пасха) коју ми данас славимо јесте **Пролазак Господњи** – Пролазак управо Онога који је јеврејски народ предводио из ропства у слободу. Зато је ово Његова Пасха, која има универзални карактер. Стога црквени песник и позива све људе свих народа и свих времена, а не само један народ, да, славећи **Пасху Господњу**, тојест **Христов Пролазак** из смрти и гроба у Вакрсење, сви са Њиме пређемо из греховног ропства и смрти у слободу живота.

Имајући пред очима ову димензију празника Вакрсења Христова, драга децо духовна, оставимо данас све бриге овога света и, заједно са небеским анђелима и хоровима светих, доживимо **нову стварност божанског живота у Христу Исусу**, певајмо и величајмо **Узрочника** нашега спасења! Наша песма је победничка јер је смрт смрћу побеђена! Убитачни отров жаоке греха изгуби снагу и смртоносно дејство. Како? Љубављу и добротом Богочовека Христа, јер Он као безазлено Јагње узе грехе света на себе и предаде се на Распеће. Грех и смрт више нису алфа и омега живота. Вакрсли Христос је Алфа и Омега, почетак и крај нашег освећења. Божанским врлинама и личним подвигом хитајмо у нови, врлински живот у Вакрсломе Исусу Христу!

Живећи у времену и простору, ми хришћани све и сва меримо Христовим вредностима. Не одбацујемо и не презиремо овај свет и овај живот. Напротив, ми га освећујемо свеосвећујућом благодатју Божјом. Овај свет се може преобразити благодатном енергијом Вакрслога Богочовека Христа. Зато је Господ тако јасно и недвосмислено поручио хришћанима: „Ви сте светлост свету.“ То значи: једино с вама и преко вас овај свет се може просветити, а тиме и спаси. Додао је Спаситељ и ово: у свету ћете многе невоље имати! Бићете прогањани као што сам и ја био прогнан и разапет, чашу коју ја пијем и ви ћете испити! Али не бојте се због тога, јер ја сам победио свет. И поред свих страдања, дакле, кроз која је током века Црква Христова прошла, а и данас пролази, хришћани остају „светлост свету“, једнако као што је и Он Сам био једини Светлост света у тами која покри Јерусалим на Велики Петак.

Као што се у оно време против Христа Спаситеља био заверио читав Синедрион јудејски (првосвештеници и народне старешине) и завео многе у народу против Христа, тако се и у наше време „нови Синедрион“ бори против Христа и Цркве Његове, бори се против Добра у овом свету. Све чини да овај свет учини својим греховним феудом и да све покори под своју власт, не бирајући притом средства

ни методе. Са тог разлога императив свих хришћана света јесте духовна борба за овај свет и превласт Добра у њему. Добро које је Богочовек донео и даровао свету Васкрсењем неће бити надвладано. „Не бојте се!” – рекао је Спаситељ. Зато се радујмо и веселимо попут богоизабраног народа после преласка преко Црвеног мора, појући: **Христос васкрсе - славно се прослави Господ!**

Нажалост, сведоци смо великог греха који се свакодневно врши у свету. Већ од самог зачећа невино дете у утроби мајке стрепи за свој живот. Милиони обичних људи жртве су немаштине и глади, док мањи број живи у неограниченој раскоши и телесним задовољствима. Многи народи муком и крвљу стечену слободу бране од насиља глобалистичког система. У име лажне слободе и демократије намећу се готова решења, унапред спакована. Сведоци смо најновије драме – опет драме нас православних Срба – на Косову и Метохији. Не мало невоља има наш народ и у Босни и Херцеговини, у Хрватској и, нажалост, у Црној Гори.

Не можемо, а да се и овог Васкрса не осврнемо на Голготу и Велики Петак нашега Косова и Метохије, на помрачену савест свих оних који себи дају право, газећи правни поредак у свету, да хладнокрвно пресуђују не само о наметнутом мењању статуса Косова и Метохије већ и о читавој нашој историји и култури, као и о државности Србије! На Косову и Метохији вековима траје Голгота српског народа. То виде и знају сви осим оних који су изабрали да буду слепи за гледање истине и глупи за слушање правде. Чујемо „коваче” како ужурбано кују нове клинове и нова копља са намером да се понови и продужи Голгота српског народа на Косову и Метохији. Све то чине уз „благослове” оних који се куну у правду, слободу и демократију, али само за себе! Ми ипак још верујемо у савест објективног човечанства које се скоро и потврдило на међународном Суду правде у Хагу. И поред тога што је највиши Суд правде у свету пресудио онако како је утврдио на основу докумената за и против, и даље одзывању повици: распните, распните српски народ!

Али ми, драга децо духовна, не смејмо због неправде клонути, не смејмо се уплашити, већ сав живот свој Христу Богу предајмо! Христос греха не учини, **нити се нађе превара на устима Његовим**, па ипак би осуђен и разапет. Али зато и славно васкрсе! Ако, не дај Боже, српски народ на Косову и Метохији доживи једно своје распеће, страшније од свих претходних, останимо са Христом: не кунимо, зло не мислим, већ се молимо и са Крста сведочимо љубав Божју према свима и свакоме. Сведочимо Христа, Победника смрти, греха и сваке неправде, а они који зло чине другима чине га још више себи. Кад-тад, не покају ли се, они ће горко заријати.

Славећи Васкрсење Христово са свим хришћанима света, на данашњи дан се радујмо и веселимо са њима и са свом творевином Божјом и радосно кликнимо свима и свему: **ХРИСТОС ВАСКРСЕ!**

Дано у Патријаршији српској, у Београду,
о Васкрсу 2007. године.
Ваши молитвеници пред Богомладенцем Христом:

Архиепископ пећки,
Митрополит београдско-карловачки и
Патријарх српски ПАВЛЕ са свим епископима СПЦ

A Message from St. Petka Circle of Serbian Sisters

The St. Petka Circle of Serbian Sisters of St. Sava Church had a very busy and productive first full year in our new church home in Cambridge. Here are some highlights of the Sisters' activities from February 2006 to February 2007.

The church was filled to capacity with over 600 worshipers attending Divine Liturgy on Pascha. The largest luncheon of the year was elegantly provided for over 375 people.

The first picnic on the beautiful Cambridge grounds was hosted by Kolo on Memorial Day Sunday.

The Kolo Sisters had a big hand in preparing for the first annual Serbian Festival in New England, which attracted close to 1,000 visitors. The all-day event featured distinguished dignitaries, top-notch musicians and performers, Serbian grilled specialties, and all sorts of games and souvenirs.

Kolo celebrated the Feast Day of its Patron Saint, St. Petka, with Divine Liturgy and a sophisticated banquet.

The Sisters volunteered to make the first annual Donors' Evening with a live auction a great financial success for the church's mortgage reduction fund.

Another well-attended Kolo-catered dinner took place on Christmas Eve, as well as a light lunch on Christmas Day.

This year's superb children's program on the Feast Day of St. Sava, the Patron Saint of our Church, was attended by his Grace Bishop Mitrofan, and the Sisters volunteered to work the event.

In addition to providing food and a work force for dances, Baptism luncheons, and special dinners, the Sisters provide a coffee hour luncheon every Sunday after Divine Liturgy, and the income from these meals helps pay the church's mortgage.

Charitable projects are close to the Sisters' hearts, and this year they sponsored a canned food drive as well as recruited volunteers to benefit the soup kitchen of Holy Resurrection Church in Allston, MA. Additionally, Kolo provided partial grants to children from Sunday School to attend Shadeland Camp.

The Kolo Sisters have been meeting for Bible Studies and spiritual book discussions, which have been open to the whole parish.

Thank you to all volunteers and donors who have aided the work of the St. Petka Circle of Serbian Sisters!

Два велика јубилеја манастира Студенице

Осам векова студеничких источника

Аутор: Бранимир Нешић, Православље Број 959, Рубрика Јубилеј

Некада је на том месту било пусто ловиште зверова, а сада је тамо царска студеничка лавра.

Окупана плаветнилом неба и белином радочелског мермера, њена духовна, друштвена и културна грандиозност плени и у 21. веку.

У години када славимо осам века „старе српске приче“ - седмоврате Жиче, не треба заборавити, по српски народ и његову православну културу, два врло битна јубилеја: 800 година

од преноса моштију Светог Симеона

Мироточивог у Студеницу и исто толико година од прве болнице у Србији.

СВЕТЕ МОШТИ МИРЕ ЗАВАЂЕНУ БРАТУ

Подсетимо се да су недуго после Немањине смрти избили сукоби у Србији око престола. Не послушавши савете свога оца, тада Стефана Немање, да буде послушан и веран своме брату Стефану, незадовољни Вукан побунио се 1202. године против свога брата прогнавши га из земље. Стефан је већ 1203. почeo да се бори да поврати изгубљени

престо. Дешавало се то баш у време када су латински крсташи 1204. освојили Цариград и привремено срушили Византијско Царство, чиме је започео период метежа и нестабилности на Балканском полуострву, али и у Светој Гори. Наиме, крсташи су упадали и у Свету Гору са својим многобројним латинским монасима, пљачкали су светогорске манастире, односили драгоцености и светитељске мошти, обесвећивали цркве, монахе злостављали, па и убијали, приморавали их да приме римокатоличку веру и признају папину власт. Тако, док је Србија патила од последица грађанског рата, Света Гора је страдала од крсташа.

Стефан Немањић пише свом најмлађем брату Сави и усрдно га моли да узме свете мошти очеве и да их донесе у отаџбину не би ли се „наше отечество просветлило“.

Оба сина су очеве мошти дочекала у Хвосну, у северном делу српске Метохије. У Житију Светог Симеона Свети Сава бележи: „Када је сазнао владалац син његов Стефан Немања, и брат му кнез Вукан, скупише светитеља и јереје и игумане са многим монасима и са болярима свим, са

радошћу радујући се и весељем веселећи се. Дошавши са великим чашћу узеше мошти господина Симеона, песмама духовним благодарећи Бога.“ У свечаној поворци свете мошти су донешене у Студеницу, где су положене у већ раније припремљени гроб.

Над моштима Светог Симеона Мироточивог браћа Стефан и Вукан свечано су се измирила.

Долазак Светог Саве са моштима Светог Симеона у Студеницу био је догађај који је просу радост по целом народу. Студеница је заблистала пуноћом свог историјског назначења.

Манастир у коме почива свето и Богом прослављено мироточиво тело оснивача српске државе, оца нације, манастир у коме је сад и Сава, који је већ постао понос Православља, миротворац и учитељ, тај манастир је тада постао духовна престоница српског народа.

Мошти су се и у Студеници показале чудотворне, изливајући миро и исцељујући болеснике.

Почевши од преноса моштију Симеона Мироточивог из Хиландара у Студеницу, као и преноса Савиних моштију из Трнова у Миленшево, преко великог поштовања моштију Светог Краља Стефана Првовенчаног, потоњег Светог Симона, па све до спаљивања моштију Светог Саве и бројних преношења из места у место моштију Светог монаха Симона, мошти њих тројице су вршиле и врше огромни утицај на духовни живот и самосазнање српског народа. Преко њих као ктитора и преко њихових моштију Студеница одржава првенство међу српским манастирима и међу свим српским духовним центрима.

СТУДЕНИЧКА БОЛНИЦА

Убрзо после доношења Немањиних моштију старешина манастира је постао Сава, кога је брат умolio да се за неко време не враћа у Свету Гору. Сава се постарао да манастир добије правила монашког живота и уобичајени облик управе. Прилагодио је, да подсетимо, већ једном у Хиландару примењени превод Типика манастира Богородице Евергетиде (Доброчинитељке), основаног у XI веку надомак цариградских зидина.

У глави 40 Студеничког типика Свети Сава оснива 1207. године прву болницу по византијским манастирским узорима у Србији.

Студеничка болница је била медицинска установа у правом смислу речи, тј. болница за лечење, не само азил за неизлечиве и сиромаше. Преко ње се у Србију преноси византијско медицинско искуство. Она показује колика је била разнолика делатност на пољу српске културе нашег просветитеља Светога Саве. У оно време болнице на Западу биле су у првом реду склоништа за смештај сиромашних болесника, а ређе установе које су служиле искључиво за лечење.

Студеничка болница била је установа која је служила само за лечење, дакле, она је била медицинска установа у правом смислу речи. С обзиром на време њеног оснивања, она заслужује да добије своје место и у историји европске медицине.

У тексту Болница Светог Саве у манастиру Студеници, Реља Катић објашњава да са овом и

хиландарском болнициом, као и са медицинским списима насталим у XII-XIII веку у манастиру Хиландару, Срби улазе у породицу европске медицине. Тадашњој српској медицини било је добро познато учење аутора античке медицине (Хипократа, Аристотела, Галена и других); затим, аутора чувене Александријске медицинске школе, рановизантијске, салернске и монпелјеске медицинске школе итд. У прилог овом иду и сачувани преписи најстаријег српског терапијског зборника, насталог крајем 13. или почетком 14. века. Као најубедљивији доказ за гориће тврђење била би чињеница што је оснивач првих српских болница Свети Сава, поред познавања уређења византијских болница у Цариграду, био добро упућен и у познавање терапијске вредности појединих лекова које је користила медицина тога доба. О овоме налазимо потврду у Теодосијевом Житију Светога Саве, у коме он говори како је Свети Сава при свом повратку из Јерусалима посетио султана у Александрији и да му је овај дао знатну количину арапских лекова (балсамово уље, алоје, лекове са ароматским својствима). Наведени лекови имали су врло широку примену у средњевековној медицини (за лечење рана, комплетних фрактура костију, оболења дигестивног апарату итд), а њихова терапијска вредност не може се негирати ни са гледишта савремене медицине.

Наведене чињенице јасно говоре да развој медицине код Срба у то доба није отпочео на неуким темељима њихове народне емпирије, већ на добром познавању византијске медицине, која је, слично као и њихова култура, представљала наставак античке медицине, за коју је била генетски везана. Природно је да се при овоме не може негирати и велики утицај са Запада, јер је српска средњевековна медицина у својој суштини представљала синтезу византијске и западњачке медицине.

Од медицинских списка насталих у манастиру Студеници остао нам је сачуван само један. Тада спис и носи назив Дамаскина Јована о човеку, и шта је човек. Данас се овај спис налази у Универзитетској библиотеци у Болоњи.

Као прва болница основана на територији старе српске државе, болница манастира Студенице ће остати трајни споменик не само српске медицине, већ и културе.

Извори:

Др Душан Љ. Кашић, "Студеница кроз векове", Осам векова манастира Студенице, Београд, 1986, стр. 13-33

Реља Катић, "Болница Светог Саве у манастиру Студеници", Осам векова манастира Студенице, Београд, 1986, стр. 201-206

Митрополит Амфилохије (Радовић), "Значај манастира Студенице за српску просвету", Студеница у црквеном животу и историји српског народа, Београд, 1987, стр. 119-132

ПРОСЛАВА ЗНАЧАЈНОГ ЈУБИЛЕЈА

Дана 25.фебруара 2007. прослављен је празник Св. Симеона Мироточивог у манастиру Студеници у години када се слави 800 година од доласка моштију Св. Симеона у Србију. Прослава овог значајног јубилеја Епархије жичке као и целог српског народа отпочела је свеноћним бденијем у суботу 24. фебруара. Бденије су служили Епископ жички Хрисостом и шумадијски Јован, велики број свештенства и ђаконства уз пратњу хора Богословског факултета.

У недељу 25. на дан Св. Симеона на Светој Литургији началствовао је еп. Хризостом уз саслуживање еп. Јована, у присуству многобројног верног народа. У својој беседи Епископ шумадијски Јован је између остalog рекао: "Св. Симеон у коме је било саткано своје Јеванђеље био је кротак, владар и монах. Нашу историју су стварали свети Божији људи. Још у ранохришћанско време један византијски цар рекао: "Величина једног народа не огледа се и не састоји у броју тог народа, величина једне земље не састоји се у њеној дужини, већ се величина сваког народа огледа у томе колико је тај народ успео да из своје средине изведе Божијих угодника. Ако је тако, онда наш српски народ има разлога да буде горд, али не у негативном смислу, већ да буде поносан што има такве претке, наравно, уколико следује управо њиховим именима... Управо је Стanoјe Сtanoјeviћ рекао "и данас када Србин помисли на своју историју он се највише сећа двојице светитеља који су утемељили Цркву и државу, па је на таквој основи св. Сава почeo да просвећује свој народ". Ј. Л.

КОНЦЕРТ
МЕРИМА ЊЕГОМИР И ЉУБИША
ПАВКОВИЋ

Субота, 21. април 2007-04-04
у сали СПЦ Свети Сава у Кембриџу
Почетак у 8 увече
Карте унапред \$30
На вратима \$35
За студенте снижење од \$5
Деца испод 12 година бесплатно

WORLD-FUSION-BALKAN-ETHNIC-GUITAR MUSIC

Trio Balkan Strings

May 12, 2007 at 8 p.m.

St. Sava Church Hall, Cambridge, MA

Zoran Starcevic & sons: Nikola and Zeljko

Tickets:\$20 in advance. \$25 at door

The guitar family, from Belgrade – Serbia, performs its original instrumental music, a fusion of many Balkan elements: Serbian, Gypsy, Macedonian, Romanian, Moldavian, Bulgarian, Mediterranean, Greek, Oriental...including some Jazz improvisations and classical elements. The result, combining many cultures, is rich and unconventional, fresh and spontaneous, brimming with energy. They have performed in many Jazz, Classical Guitar, World music festivals and concerts in: Serbia, Montenegro, Bosnia, Italy, Poland, Hungary, Turkey, Russia, USA...They did master classes-clinics and concerts for classical and Jazz guitar students in Europe and in the USA. One of them was at NYU - New York University.

Cooperation with Festivals, Schools, musicians and Jazz clubs is continuing in 2007 on USA tour (Boston, New York, Chicago, Portland, Scharlotte, Washington, San Francisco...), and in Europe also.

First prize winner - Music World 2004 - Fivizzano-Italy –

The best instrumental ensemble

First prize winner - 2005 USA Song Writing Competition –

in the World music category.

**DIOCESAN ANNUAL ASSEMBLY
HELD IN BOSTON FOR THE FIRST TIME**

Boston, MA - "The strength of a parish is not measured by how much money they have in the bank but how many children they have in their Church School, how regularly they attend church and how often they take Holy Communion," said His Grace Bishop Mitrophan of Eastern America in his annual report at the 2007 Diocesan Annual Assembly hosted this year, for the first time, by the St. Sava Serbian Orthodox Church in Boston.

The two-day affair began on Friday, March 9, 2007 with the registration which was immediately followed by the Invocation of the Holy Spirit served in the recently purchased church in Boston. The awe-inspiring church, built in 1928 in the Gothic style with a stone façade, has a capacity of 700 while the hall can facilitate 400 and was officially purchased from the Roman Catholic Church on November 21, 2005. A temporary iconostasis serves the needs of the church presently and while the parishioners are awaiting a real one to adorn their new spiritual home His Grace, the bishop, reminded them and all of their visitors during the assembly that "its iconostasis is every Orthodox believer who enters it to pray."

After the Lenten dinner, served in the hall, the first session of the assembly was called to order during which reports were heard on the financial state of the diocese, parochial statistics, Shadeland Camp, Christian Education, the Diocesan Relief Fund, the Stewardship Committee and many other administrative aspects from the life of the diocese. As each item on the evening's agenda was met by response, comments and questions from the clergy and delegates the first session ran well over two hours.

The following day began with the Holy Hierarchical Divine Liturgy officiated by His Grace Bishop Mitrophan who was assisted by V. Rev. Stavrophor Nedeljko Grgurevic, V. Rev. Stavrophor Stevan Stepanov, V. Rev. Stavrophor Srboljub Jockovic, V. Rev. Stephen Zaremba and Deacon Dragoslav Kosic. The clergy sang the responses while a good number of parishioners from the St. Sava parish joined the assembly in prayer and attended the morning's service.

Following a light, continental breakfast the second session of the assembly began with an introduction of Rev. Dr. Alkiviadis Calivas, Professor of Liturgics at Holy Cross Greek Orthodox School of Theology and noted author of several books, who gave a most intriguing lecture about the Lenten services found in Holy Week. In his historical look at the Lenten services he noted, among other things, how some services, especially the Vesperal liturgies on Holy Thursday and Saturday, had at some uncertain time in history, probably some time after the fall of the Byzantine Empire, been transposed from the evening to the morning hours. He expanded on this during the lively discussion which followed the lecture giving a suggested order of these services if they were to return to their original liturgical order. The discussion also included talk about the new calendar and the litany of the catechumens.

After a final miscellaneous item on the agenda the assembly was adjourned with a prayer. Attendees were grateful to Protopresbyter Rev. Aleksandar Vlajkovic, the host priest, and the parishioners of St. Sava Church in Boston for hosting a very productive assembly and for their warm hospitality. While this was the first assembly hosted by this parish it surely will not be the last.

Савиндан у Бостону

Широм Епархије источноамеричке је прослављен Свети Сава а нарочито је свечано било у Бостону и Кливланду где је служио Његово Преосвештенство Епископ источноамерички Г. Митрофан. Обе парохије бостонска и кливландска славе Савиндан као храмовну славу. Уочи самог празника, у петак вече, у бостонској парохији (Кембриџ) је служено Велико вечерње у присуству Преосвећеног Епископа, у коме је учествовало четири свештеника.

На сам дан Светога Саве, у суботу је служена Света Литургија на којој је началствовао Владика Митрофан уз саслужење осмороцице свештеника. Поред српских свештеника служили су свештеници из Грчке, Румунске, Бугарске, Грузијске и Антиохијске цркве. У току Литургије Преосвећени Владика Митрофан је одликовао чином Протојереја свештеника Ивана Марјановића из суседне парохије у Портланду. На крају Литургије је освећен Славски колач и жито уз учешће многобројне деце и кумова славе Живадина и Борке Гвозденовић и њихове деце Душана и Бојане..

Епископ Митрофан се на крају обратио верном народу поучивши га о значају и величини Светога Саве. Владика се осврнуо на недавне нападе на Светог Саву у написима неких новина у Србији. Наиме, аутор тог текста пише како је Св. Сава за себе издејствовао да буде Архиепископ аутономне Српске цркве, игноришући историјске чињенице да је Св. Сава повео са собом неколико монаха и предложио да неко од њих постане Архиепископ. Такође, тај аутор пише како је црква коју је Св. Сава основао била за велможе и господу, што је далеко од истине. Преосвећени Владика је нагласио да Свети Сава није само српски светитељ већ свеправославни, и да га и остали народи поштују и воле, што је посведочено присуством свештенства и верног народа на Литургији из других православних јурисдикција.

После богате трпезе коју су припремили кумови славе, уследио је дечији програм са рецитацијама, песмом и фолклором. По први пут деца су извела представу Свети Сава коју је написао свештеник Радован Јаковљевић, која сликовито дочарава одлазак Растика Немањића на Свету Гору. Близу три стотине верних је узело учешћа у прослави Савиндана. У вечерњим сатима Епископ Митрофан је отпутовао за Кливланд где је у недељу, 28. јануара узео учешћа у прослави Светог Саве са верним народом кливландске парохије

St. Sava Celebration in Boston parish

St. Sava was celebrated throughout the Eastern American Diocese. Especially festive was the celebration in Boston and Cleveland where His Grace Bishop Mitrofan served the Divine Liturgy. The patron saint for both the Boston and Cleveland churches is St. Sava. On the eve of the Feast of St. Sava, a Great Vespers service took place in the Boston parish (Cambridge). Four priests, including one monk from Greece, served in the presence of Bishop Mitrofan. His Grace greeted the faithful people at the end of the Service.

On the actual day of St. Sava, His Grace Bishop Mitrofan together with eight other clergy celebrated the Divine Liturgy. Besides Serbian priests there were clergy from the Greek, Romanian, Bulgarian, Georgian and Antiochian jurisdictions. During the Liturgy, Bishop Mitrofan awarded Fr. Ivan Marjanovic from the Portland parish with a rank of Protopresbyter for his many years of service. At the conclusion of the Liturgy, the Slava bread was blessed in the presence of many children and Slava kumovi, Zivadin and Borka Gvozdenovic and their children Dusan and Bojana..

In his sermon, Bishop Mitrofan emphasized the importance and greatness of St. Sava. He mentioned the recent attacks on St. Sava in the newspapers in Serbia. Namely, an author of a text wrote that St. Sava wanted himself to become an Archbishop, ignoring historical facts that he took with him several monks and suggested that one of them becomes an Archbishop. Also, he accused St. Sava that he established the Serbian church for the Serbian elite, which is very far from the truth. The Bishop stressed that St. Sava is not only a Serbian Saint but a pan orthodox saint, and is loved and respected by other nations, which is confirmed by the presence of clergy and laity from other Orthodox jurisdictions at the Liturgy.

After a festive lunch that was prepared by the kumovi, a children's program followed, consisting of poems, songs and folklore. For the first time in the Boston parish, a St. Sava play was performed by the children, written by Fr. Radovan Jakovljevic. This play depicts young Rastko Nemanjic who departs for Mount Athos and becomes monk. About three hundred faithful participated in honoring St. Sava in the Boston parish.

In the evening His Grace departed from Boston and the next day, January 28, he took part in St. Sava celebration in Cleveland.

ST. SAVA SERBIAN ORTHODOX CHURCH OF BOSTON

41 Alewife Brook Parkway • Cambridge, MA 02140 • 617-876-0707 • www.stsavaboston.org

2007 STEWARDSHIP PLEDGE

**PLEDGE YOUR TIME, TALENT AND MONETARY DONATIONS
TO HELP YOUR CHURCH**

I/WE PLEDGE \$ _____ IN TOTAL STEWARDSHIP IN 2007.

My contributions toward this pledge will be made as follows (check one or more):

lump sum amount(s) of \$ _____ which will be made _____ times a year

monthly amounts of \$ _____ which will be made 12 times a year

weekly amounts of \$ _____ which will be made 52 times a year

I/WE GIVE NEW MORTGAGE PLEDGE \$ _____ IN 2007.

I/WE WILL CONTRIBUTE MORTGAGE FUND DONATIONS IN 2007 AS PLEDGED
PREVIOUSLY.

I/WE PLEDGE TO CONTRIBUTE MONETARY DONATIONS TO SUPPORT ST. SAVA
CHURCH IN 2007, BUT CANNOT COMMIT TO A SPECIFIC AMOUNT

I/WE WILL CONTRIBUTE OUR TIME AND TALENT TO THE FOLLOWING ST. SAVA
CHURCH PROGRAMS/EVENTS: Altar Assistance Circle of Serbian Sisters
 Sunday School Choir Coffee Hour Maintenance/Repair of Church
 Property General Cleanup Yard Work Work at Events Fundraising
 Efforts Other Talents/Skills : _____

*I/We understand that this Stewardship Pledge is not a legally binding contract, but I/we make
this pledge in good faith and will do our utmost to assist St. Sava Church next year*

Your Signature _____, 2007
Print Name _____ Date _____

Spouse Signature _____, 2007
Print Name _____ Date _____

Home Address _____ City, State, and Zip Code _____

(_____) _____
Contact Telephone _____ E-Mail Address _____

PLEASE RETURN YOUR COMPLETED FORM TO THE CHURCH OFFICE¹

¹ In order to be a Voting Steward/Parishioner in good standing of St. Sava Church, you must meet your spiritual/religious obligations as an Orthodox Christian, you must submit a Parishioner Voting Application form and you must submit a Stewardship Pledge form each year.

ST. SAVA SERBIAN ORTHODOX CHURCH OF BOSTON

41 Alewife Brook Parkway • Cambridge, MA 02140 • 617-876-0707 • www.stsavaboston.org

2007 СТАРАТЕЉСКИ ЗАВЕТ

ЗАВЕТУЈТЕ ВАШЕ ВРЕМЕ, ТАЛЕНТЕ И НОВЧАНЕ ПРИЛОГЕ
ДА БИ ПОМОГЛИ СВОЈУ ЦРКВУ

ЈА/МИ ЗАВЕТУЈЕМ \$ _____ КАО УКУПНИ СТАРАТЕЉСКИ ПРИЛОГ У 2007.

Моји прилози за остварење овог завета биће испуњени као (означити једно или више):

једнократно уплаћена сума од \$ _____ која ће бити дата ____ пута у години

месечна уплата од \$ _____ која ће бити дата 12 пута у години

недељна уплата од \$ _____ која ће бити дата 52 пута у години

ЈА/МИ ЗАВЕТУЈЕМ \$ _____ ЗА ОТПЛАТУ ЦРКВЕ У 2007.

**ЈА/МИ ЏУ У 2007. НАСТАВИТИ СА ДАВАЊЕМ ПРИЛОГА ЗА ОТПЛАТУ ЦРКВЕ КАО
ШТО САМ ПРЕДХОДНО ОБЕЋАО.**

**ЈА/МИ ЗАВЕТУЈЕМ ДА ЏУ ДАВАТИ НОВЧАНЕ ПРИЛОГЕ ЗА ПОДРЖАВАЊЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ САВЕ У 2007. АЛИ СЕ НЕ МОГУ ОБАВЕЗАТИ НА ОДРЕЂЕНУ СУМУ**

**ЈА/МИ ЏУ ПРИЛОЖИТИ СВОЈЕ ВРЕМЕ И ТАЛЕНТЕ ЗА СЛЕДЕЋЕ АКТИВНОСТИ
/ДОГАЂАЈЕ КОЈЕ ОРГАНИЗУЈЕ ЦРКВА СВЕТОГ САВЕ:** Помоћ у Олтару Коло
српских сестара Недељна школа Хор Недељни ручак
 Одржавање/Поправка црквене имовине Чинићење Одржавање
дворишта Рад на догађајима Прикупљање средстава Други
таленти/вештине: _____

*ЈА/МИ разумем да овај старатељски завет није леђално везујући уговор, али ЈА/МИ ћа
дајем у вери и учинићу све што је у мојој моћи да у шоку следеће године ђомотијем цркву
Светог Саве:*

_____, 2007
Ваш потпис Штампаним словима Датум _____

_____, 2007
Потпис супружника Штампаним словима Датум _____

Кућна адреса Град, држава, и поштански број
() -
Контакт Телефон E-Mail адреса

МОЛИМО ВАС ВРАТИТЕ ПОПУЊЕНИ ФОРМУЛАР У ЦРКВЕНУ КАНЦЕЛАРИЈУ¹

¹ Да би имали право гласа на црквеној скupштини морате испуњавати ваше духовне/религиозне обавезе као првославног хришћанина, поднети формулар за право гласа и сваке године доставити старатељски завет.

Усвојено 18/02/07